

T.C.
ANKARA
11. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2017/1236
KARAR NO : 2017/3571

DAVACI : NESRİN SAV
VEKİLİ : AV. GÖKHAN CANDOĞAN
Aziziye Mah. Kuşkondu Sok. No:7/2 Çankaya/ANKARA

DAVALI : TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU BAŞKANLIĞI /ANKARA
VEKİLİ : HUKUK MÜŞAVİRİ ORHAN IŞIK /Aynı yerde

DAVANIN ÖZETİ : Davacı tarafından, 12.08.1987-14.08.2007 tarihleri arasında davalı idare bünyesinde geçici personel statüsünde çalıştığından bahisle iş sonu tazminatı ödenmesi talebiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ile iş sonu tazminatının 14.08.2007 tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Usule ilişkin olarak, davacının sözleşmesinin 2007 yılında feshedildiği ve 2017 yılında açılan bu davanın süresinde olmadığı; esasa ilişkin olarak, geçici personele iş sonu tazminatı ödenmesinin mümkün olmadığı ve dava konusu işlemin mevzuata uygun tesis edildiği belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 11. İdare Mahkemesince, davalı idarenin usule ilişkin itirazları yerinde görülmeyerek, dava dosyası incelenmek suretiyle işin gereği görüldü.

Dava; 12.08.1987-14.08.2007 tarihleri arasında davalı idare bünyesinde geçici personel statüsünde çalışan davacının, kendisine iş sonu tazminatı ödenmesi talebiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ile iş sonu tazminatının 14.08.2007 tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Türkiye İstatistik Kurumunda 2007 yılında istihdam edilen geçici personele ilişkin hususları düzenleyen 25.12.2006 tarih ve 2006/11461 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının 8.maddesinin 3.fıkrası ve davacının hizmet sözleşmesinin 6/ç maddesinde geçici personele kıdem (iş sonu) tazminatı ödenmeyeceği öngörülmüştür.

Buna karşılık 22.04.2010 tarih ve 2010/389 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki Türkiye İstatistik Kurumunda 2010 Yılında Geçici Personel Çalıştırılmasına İlişkin Usul ve Esasların Belirlenmesi ve Ödenecek Ücretlere Dair Kararda Değişiklik Yapılması Hakkında Karar'ın 2.maddesiyle; Türkiye İstatistik Kurumunda görev yapan geçici personele kıdem (iş sonu) tazminatı ödenmesine engel teşkil eden söz konusu hüküm iptal edilmiş ve 4.maddesiyle eklenen Ek-1.maddesi ile iş sonu tazminatının ödenme koşulları düzenlenmiştir.

Dolayısıyla 2010 yılından itibaren Türkiye İstatistik Kurumunda görev yapan geçici personele iş sonu tazminatı hakkı tanınmıştır.

İş sonu tazminatının Devlet memurlarının emekli ikramiyesi ve işçilerin kıdem tazminatıyla aynı nitelikte bir parasal hak olması ve Türkiye İstatistik Kurumunda görev yapan geçici personele bu hakkın 2010 yılında tanınması karşısında, 2010 yılı öncesi dönem için anılan Kurum geçici personelinin hukuki durumunun ortaya konulabilmesi için, öncelikle 657 sayılı Kanun'un 4/C maddesi kapsamında diğer kamu kurum ve kuruluşlarında farklı mevzuat hükümlerine göre istihdam edilen geçici personelin durumunun ve bu parasal hak yönünden aralarında fark bulunmayan 657 sayılı Kanun'un 4/B maddesi kapsamında istihdam edilen sözleşmeli personelin

T.C.
ANKARA
11. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2017/1236
KARAR NO : 2017/3571

durumunun ortaya konulması gerekmektedir.

Ülkemizde sayıca en kalabalık geçici personel grubu olan ve 03.05.2004 tarih ve 2004/7898 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla yürürlüğe konulan Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar ile istihdam edilmeye başlanan Özelleştirme Sonucu İstihdam Edilen Geçici Personel yönünden mevzuat incelendiğinde; (2010 yılında yürürlükte olan) 21.12.2009 tarih ve 2009/15759 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile kabul edilen Kamu Kurum ve Kuruluşlarındaki Geçici Mahiyetteki İşleri Yürütmek Üzere Geçici Personel İstihdamı ve Bu Personelle Ödenecek Ücretler Hakkında Karar'ın 7. maddesi ile bu geçici personel grubuna 2010 yılından itibaren iş sonu tazminatı hakkı verildiği anlaşılmaktadır.

Türkiye Büyük Millet Meclisinde (Mülga) 13.10.1983 tarihli ve 2919 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Teşkilat Kanunu'nun 6.maddesi ve bu Kanun'u yürürlükten kaldıran 01.12.2011 tarihli ve 6253 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı Kanunu'nun 29/8.maddesi uyarınca TBMM Başkanlık Divanının 28.03.2003 tarihli kararı ile yürürlüğe konulan "TBMM Genel Sekreterliğinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4'üncü maddesinin (C) fıkrasına Göre Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar" kapsamındaki geçici personel bakımından ise, TBMM Başkanlık Divanının 31.01.2011 tarihli ve 86 sayılı kararı ile yapılan değişiklikle (Ek-1. madde eklenmiştir.), TBMM geçici personeline 2011 yılından itibaren iş sonu tazminatı hakkı verilmiştir.

657 sayılı Kanun'un 4/B maddesi kapsamında istihdam edilen sözleşmeli personel yönünden ise 06.06.1978 gün ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esasların 2005 yılında değişikliğe uğramış olan 7.maddesinde, sözleşmeli personele iş sonu tazminatı hakkının tanınmış olduğu anlaşılmaktadır.

Bu durumda, davalı idarede istihdam edilen geçici personel yönünden, hizmet sözleşmesinin sona erdiği tarih itibariyle yürürlükte bulunan Bakanlar Kurulu Kararında kıdem (iş sonu) tazminatına yer verilmemiş ise de 2010 yılı itibariyle bu ödemenin kabul edilmiş olması, Devlet memurlarının emekli ikramiyesi, iş hukukuna tabi işçilerin kıdem tazminatı ve nihayet statüdeki sözleşmeli personelin iş sonu tazminatı adı altında aynı ödemeden yararlanıyor olmalarına karşılık, 657 sayılı Kanun'un 4/C maddesi ve diğer özel mevzuat hükümleri çerçevesinde istihdam edilen geçici personelin bu ödemeden yararlandırılmamasının Anayasanın 90.maddesi uyarınca Anayasa ile evrensel hukuk normları kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Danıştay 12. Dairesinin 26.11.2013 tarih ve E:2013/725, K:2013/8623 sayılı kararında atıfta bulunulan Anayasa hükümleri ile İnsan Haklarına ve Çalışan Haklarına dair taraf olduğumuz uluslararası sözleşme hükümleri dikkate alındığında; "hukuk devleti ilkesi", "eşitlik ilkesi", "eşit iş için eşit ücret hakkı", "adil ve (yeterli) elverişli bir ücret hakkı", "adil çalışma koşullarına sahip olma hakkı", "eşit muamele görme hakkı" gibi Anayasa'nın 90.maddesi uyarınca kanun hükmünde olan evrensel hukuk normları ile iş hukukunun temel prensiplerinden biri olan "Eşit davranma ilkesi" göz önüne alındığında; iş hukuku öğretisinde yapılan tasnif gereği "*bağımlı çalışan*" - "*bağımsız çalışan*" ayrımında işçiler ve memurlar gibi "*bağımlı çalışanlar*" grubuna giren geçici personelin diğer kamu görevlilerinin ve işçilerin yararlandığı söz konusu ödemeden yoksun bırakılmalarını gerektiren herhangi bir hukuki sebep bulunmaması karşısında iş sonu tazminatından yararlandırılmaları gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Nitekim, davalı idarede görev yapan geçici personele 2010 yılından itibaren iş sonu tazminatı hakkı verilmesi nedeniyle 2010 yılında sözleşmesi devam eden geçici personelin geçmiş yıllardaki hizmet süreleri dikkate alınırken (örneğin 2000-2010 yılları arasındaki döneme ait iş

T.C.
ANKARA
11. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2017/1236
KARAR NO : 2017/3571

sonu tazminatı ödenirken), davacının 1987-2007 yılları arasındaki hizmet süresinin ve emeğinin dikkate alınmamasının hakkaniyete uygun düşmeyeceği de açıktır.

Bu durumda, davacıya iş sonu tazminatı ödenmemesine ilişkin dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı ve iş sonu tazminatının davalı idareye başvuru tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmaktadır.

Keza benzer bir uyuşmazlık hakkında açılan davada Danıştay 12. Dairesi 16.03.2016 tarih ve E:20153141 K:2016/1378 sayılı kararıyla, hizmet sözleşmesi 2010 yılından önce sona eren geçici personelin iş sonu tazminatından yararlandırılması gerektiğine hükmetmiştir.

Açıklanan nedenlerle, **dava konusu işlemin iptaline, davacının müstahak olduğu iş sonu tazminatının başvuru tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalı idareden alınarak davacıya ödenmesine, fazlaya ilişkin faiz talebinin reddine, aşağıda dökümü yapılan yargılama gideri ile A.A.Ü.T uyarınca belirlenen 990,00 TL vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, artan posta giderinin kararın kesinleşmesi üzerine davacıya iadesine, kararın tebliğini izleyen günden itibaren 30 (otuz) gün içerisinde Ankara Bölge İdare Mahkemesine istinaf yolu açık olmak üzere, 13/11/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.**

Başkan
YILMAZ ACER
37810

Üye
İBRAHİM KOÇER
182281

Üye
KADİR KARATAŞ
195120

YARGILAMA GİDERLERİ		:
Başvurma Harcı	:	31,40 TL
Karar Harcı	:	31,40 TL
Vekalet Harcı	:	4,60 TL
Posta Gideri	:	73,50 TL
TOPLAM	:	140,90 TL